

A Pécsi Ítéltábla a dr. Milcsarek László ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) felperesnek - a permegszüntetéssel érintett **I. rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, a dr. Matisz István ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű és **III.rendű alperes neve** (ugyanottani lakos) III. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt a Baranya Megyei Bíróságon indított perében a 2011. május 5. napján kelt 15.P.21.353/2010/12. számú ítélet ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt benyújtott és 15. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II-III. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 100.000 (százezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A 2008. november 20. napján kelt adásvételi szerződésekkel a II. rendű alperes 100.000 forint vételárért megvásárolta a felperesnek a T Kft-ben, míg 1.000.000 forint vételárért a G Kft-ben lévő üzletrészt. Az adásvételi szerződések aláírásával a felperes a vételár korábbi átvételét elismerte.

A 2008. december 8. napján kelt adásvételi szerződéssel a felperes és perben már nem álló volt házastársa, G.I-né 16.000.000 forint vételárért eladta két gyermekének, a II. és III. rendű alpereseknek a m 000. helyrajzi szám alatt felvett lakóház, udvar és gazdasági épület megnevezésű, M, T utca 0. szám alatti ingatlant. Az adásvételi szerződés 3. pontjában rögzítették, hogy a vételárát 2008. december 6. napján a II-III. rendű alperesek a felperesnek és G-I-nének megfizették, akik a vételár hiánytalan átvételét a szerződés aláírásával elismerték. 2009. január 26. napján az adásvételi szerződést a II. és III. rendű alpereseket megillető tulajdoni hányadok tekintetében módosították, egyebekben a 2008.

december 8. napján megkötött adásvételi szerződést változatlan tartalommal hatályában fenntartották. Valamennyi adásvételi szerződést, illetve annak módosítását dr. O.Gy. m ügyvéd készítette és ellenjegyezte.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek 9.100.000 forint vételár és járulékai megfizetése iránti módosított keresetét elutasította. Határozatának indokolása szerint a felperes, illetve a II-III. rendű alperesek között az ingatlanra, illetve az üzletrészekre nézve teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt adásvételi szerződés jött létre. A felperes a perben sikerrel nem bizonyította, hogy a magánokiratokban foglalt azon nyilatkozata, mely szerint a vételár kifizetése részére megtörtént, nem felel meg a valóságnak. Az okiratokat szerkesztő dr. O.Gy. ügyvéd tanúvallomása az azokban foglaltakat mindenben megerősítette, F.Gy., T.B. és J.L. tanúk vallomása pedig nem volt arra alkalmas, hogy a vételár megfizetésére vonatkozó felperesi elismerést megcáfolja. Az elsőfokú bíróság a G.I-né tanúkénti kihallgatására, illetve a II. rendű alperes személyes meghallgatására irányuló felperesi indítvány teljesítését a perben rendelkezésre álló, aggálytalan tartalmú okiratokra, és az azokat szerkesztő ügyvéd tanúvallomására figyelemmel mellőzte.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása, és keresetének teljesítése érdekében a felperes fellebbezett. Fellebbezésében állította, hogy az adásvételi szerződés az őt terhelő tartozások fedezetének elvonását célozta, az ott meghatározott időpontokban - vagyis az adásvételi szerződések megkötését megelőzően - pénzáadás nem történt. A II-III. rendű alperesek azonban olyan ígéretet tettek, hogy a vételár reá eső részét későbbi időpontban megfizetik részére. Sérelmezte, hogy a tényállás megállapítása során az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta F.Gy., T.B. és J.L. tanúk vallomását, míg a G.I-né tanúkénti kihallgatására, illetve a II. rendű alperes személyes meghallgatására irányuló indítványát nem teljesítette.

A II-III. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetésekkel, valamint a keresetet elutasító érdemi döntésével is egyetértett a másodfokú bíróság.

Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy a teljes bizonyító erejű magánokirat megdőltségéig az abban foglaltakat bizonyított tényként kell elfogadni (Pp.196.§-ának (1) bekezdése), a teljes bizonyító erejű magánokirattal szemben azonban helye van a bizonyításnak. A Pp.164.§-ának (1) bekezdése alapján ezért a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az okiratokban foglaltakkal szemben a vételár átvétele elmaradt.

A felperes fellebbezésében hivatkozott F.Gy., T.B., illetve J.L. tanúk vallomása a vételár átvételének elmaradását nem bizonyította. F.Gy., illetve T.B. ugyan

elmondták, hogy a felperestől származó ismereteik szerint a felperesnek valamilyen ingatlannal összefüggésben a családjával szemben követelése állt fenn, és ennek rendezése érdekében egy alkalommal meg is jelentek dr. O.Gy. m ügyvéd irodájában, arról azonban nem volt tudomásuk, hogy milyen ingatlanról, illetve milyen jogügyletről volt szó. Dr. O.Gy. tanúvallomásaiban megerősítette a felperes két hitelezőjének megjelenését, állította azonban, hogy erre nem a felperes által előadottak miatt, hanem a felperest terhelő tartozás elismerése céljából került sor, amelynek okiratba foglalását - a kért vissza dátumozás miatt - megtagadta. A tanú - akinek vallomása egyébként mindenben alátámasztotta a magánokiratban foglaltakat - arról is beszámolt, hogy az adásvételi szerződések megkötését követően egy ízben a felperes a segítségét kérte, hogy a II-III. rendű alperesektől pénzhez jusson. Ekkor sem tett említést arról, hogy a kikötött vételárat nem kapta meg, hanem szeretett volna még pénzt kapni. A II-III. rendű alperesek azonban úgy nyilatkoztak, hogy a szerződés szerinti vételárat kifizették, és a további fizetéstől elzárkóztak. J.L. tanú valamennyi ismerete a felperestől származott, így az általa elmondottak a perben lényeges tények bizonyítására nem voltak alkalmasak.

Egyetértett ugyanakkor a másodfokú bíróság a felperesnek azzal a fellebbezési hivatkozással, hogy a bizonyítatlanság következménye a terhére csak akkor alkalmazható, ha a bíróság valamennyi felajánlott és szükséges bizonyítást lefolytatta. A felperes már az elsőfokú eljárásban kérte G.I-né tanúkenti kihallgatását, illetve a II. rendű alperes személyes meghallgatását, amely indítványok teljesítésétől a jogvita természetére figyelemmel nem lehetett volna eltekinteni. A másodfokú bíróság ezért a fellebbezési tárgyalásra személyes megjelenési kötelezettséggel idézte a II. rendű alperest, amelynek azonban jogi képviselője külön értesítése ellenére sem tett eleget. Mulasztásából azonban - figyelemmel az egyéb bizonyítékok ellentmondásaira - a kereset megalapozottságára következtetni nem lehetett {Pp.206.§-ának (2) bekezdése}. G.I-né tanúkenti kihallgatásának a felperes indítványa ellenére nem volt helye, mert a csatolt orvosi igazolások szerint tőle szellemi állapota miatt helyes vallomás nem volt várható {Pp.169.§-ának (1) bekezdése}.

Valamennyi bizonyítékot mérlegelve a másodfokú bíróság helyesnek találta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy a felperes a teljes bizonyító erejű magánokiratban foglaltakkal szemben a vételár részére történt kifizetésének elmaradását nem bizonyította, így a vételár iránti követelését sikerrel nem érvényesíthette.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélet a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles a II-III. rendű alpereseknek ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget fizetni. Ennek összegét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-a (2) bekezdésének a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdése alapján állapította meg. A

felperes teljes személyes költségmentességben részesült, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

Pécs, 2012. február 9.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró